

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1825.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Διὰ τὴν πολλὴν ἄλλην ὕλην, τῆς ὁποίας τὴν κήρυξιν δὲν ἐδυνάμειθα νὰ ἀναβάλωμεν, ἠναγκάσθημεν νὰ διακόψωμεν πρὸς καιρὸν τὴν σειράν τῶν Πρακτικῶν τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ, καὶ τοῦτο ἡμῖς νὰ συμῶν καὶ ἄλλοτε· ἀλλ' ἰδὼν συνάπτομεν πάλιν τὴν διακοπὴν σειράν καὶ ἀρκούμεθα πρὸς τὸ παρὸν νὰ ἐκδίδωμεν καὶ μόνον τὴν ὁσπεσιολογίαν (!) τῶν Πρακτικῶν, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς νὰ ἐκδώσωμεν καὶ τὴν Σαρκολογίαν. Λοιπὸν

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς

21 Ὀκτωβρίου,

Ἐπρόβληθη ὅτι ἡ ἀπόφασις τῶν εἰρηνοποιῶν καὶ ἐπανορθωτικῶν κριτῶν πρέπει νὰ εἶναι ἀνέκκλητος μέχρι τῶν 25 γροσίων, καὶ ὅχι μέχρι τῶν 50, καθὼς εἶχε προαποφασισθῇ. Ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις, καὶ ἐσημειώθη τοιοῦτοτρόπως εἰς τὰ καθήκοντα τῶν εἰρηνοποιῶν κριτῶν εἰς τὸν περὶ κριτηρίων νόμον, ὅς τις ἐστῇ εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν μετὰ Προβουλευματος διὰ νὰ ἐπικυρωθῇ. Εἰδοποιήθη ἀκόμη τὸ Ἐκτελεστικόν, νὰ διατάξῃ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ δικαίου, νὰ προκηρύξῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐννέα ὑποκειμένων κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς

28 Ὀκτωβρίου,

Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελ. ὑπ' Ἀριθ. 13, 793, ἀποκριτικὸν ὅτι διετάχθησαν οἱ ταμίαι, νὰ πᾶρῃσι εἰς τὸ Βουλευτικὸν τὰς ζητηθείσας πληροφορίας περὶ τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Β. δανείου..

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς

30 Ὀκτωβρίου,

Ἐπρόβληθη νὰ διορισθῇ μία ἐπιτροπὴ, ἥτις νὰ καταγράψῃ τὰ πράγματα τοῦ ἀποθανόντος Α'. Γραμματέως τοῦ Βουλευτικοῦ, Ἰωάννου Σκανδαλίδου, καὶ νὰ τὰ σφραγίσῃ, διὰ νὰ φυλαχθῶσιν, ἕως οὗ νὰ παρῇσι εἰς αὐτὰς αἱ ἀληθεῖς κληρονόμοι τοῦ μακαρίτου, καὶ ἐδιωρίσθησαν οἱ βουλευταὶ Κύριοι Θεόφιλος Καίρης, καὶ Λάμπρος Ἀλεξάν-

δρου διὰ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Ἀπεφασίσθη προσέτι νὰ δημοσιευθῇ καὶ διὰ τοῦ τύπου αὕτη ἡ ἀπόφασις τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς

2 Νοεμβρίου,

Ἐπρόβλεψε ὁ Πρόεδρος νὰ σκεφθῇ τὸ Σῶμα περὶ ἐκλογῆς Α'. Γραμματέως, ἐπειδὴ ὁ τόπος οὗτος εἶναι κενός· καὶ ὅλον τὸ σῶμα ὁμοφώνως ἐκλεξε τὸν Β'. Γραμματέα, Κύριον Ἀνδρέαν Παπαδόπουλον· ἡ δὲ ἐκλογὴ τοῦ Β'. ἔμεινε νὰ γένῃ αὐριον.

Ἐπαρῇσιόσθη ἀπὸ τὴν διορισθεῖσαν ἐπιτροπὴν ὁ κατάλογος τῶν πραγμάτων τοῦ μακαρίτου Γ. Σκανδαλίδου, ὁ ὁποῖος ἀνεγνώσθη, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ παραδοθῶσιν εἰς χεῖρας τοῦ Προέδρου ἐσφραγισμένα μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς Ἀστυνομίας.

Ἐπρόβληθη νὰ διορισθῇ μία ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ ἀναγινώσκῃ τὰς ἀναφοράς. Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις, καὶ ἐδιωρίσθησαν οἱ βουλευταὶ Κύριοι Ἀναγνώστης Διδάσκαλος, Ἰωάν. Πάγκαλος, καὶ Π. Δημητρόπουλος, διὰ νὰ συνέρχωνται τὴν πέμπτην, καθ' ἣν νὰ μὴ γίνεταί συνέλευσις, καὶ νὰ τὰς ἀναγινώσκωσιν.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Ὁ ἐχθρικός στόλος ἔβησεν εἰς τὸ Νεόκαστρον κατὰ τὴν 24 τοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ τὴν 25 ἀπέβησαν τὰ ἐν αὐτῷ στρατεύματα. Οἱ ἀποδάντες ἔπηξαν τὰς σκηνὰς εἰς Γιάλοβα μέχρι τοῦ Ὀσμάναγα· ὁ δὲ ἱμνηρῆμης εὐρίσκετο εἰς Μοθώνην, ἔχων μετ' ἑαυτοῦ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ προσηγμένου του στρατεύματος, τὸ ὁποῖον ἦτον κατατκτηνόμενον εἰς Μεσοχώρι. Ἀλλὰ σήμερον, 10 τοῦ Νοεμβρίου, μυθιόνομεν, ὅτι ὁ ἐχθρικός στόλος, συνιστάμενος ἀπὸ 100 περίπου πλοίων, ἔβησεν εἰς Πάτρας τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς περὶ τὴν 10 ὥραν. Τὰ περισσώτερα ἐκ τῶν πλοίων ἄραξαν εἰς τὰ Καπτέλια τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου· πολλὰ ὀλίγα ἔμειναν εἰς Πάτρας, καὶ τινὰ ἐδιωρίσθησαν εἰς φυλακὴν ἔξω τοῦ Μεσολογγίου.

— Κατὰ τὴν 3 τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς ἐξήλθον ἐκ τοῦ φρουρίου τῆς Εὐδοίας οἱ Τούρκοι, καὶ ὑπῆσαν εἰς

αὐτὰς πεδιάδας τῆς Λεβαδείας, πλὴν δὲ ἔκαμαν κάμ-
 ναν ζημίαν. Ἐπιστρέφοντες δὲ ἐκείθεν ἐννοήθησαν πα-
 ρὰ τῶν ἡμετέρων τῶν ὑπὸ τὸν Σκορτανιάτην καὶ λοι-
 ποὺς, καὶ ἐκτιπώθησαν εἰς Μαυριμμάτι, ἐν ᾧ οἱ ἡ-
 μέτεροι ἦσαν 45 μόνον, καὶ οἱ ἐχθροὶ ὑπὲρ τοὺς
 100· καὶ ἐὰν ἐπρόφθανεν ἐν καιρῷ εἰς τοὺς ἡμετέ-
 ρους βοήθεια, αἱ ἐχθροὶ ἤθελαν λάβει περισστέραν
 γλάνην παρ' ὅσῃν ἔλαβον· ἀλλ' ἠναγκάσθησαν τέλος οἱ
 ἡμέτεροι νὰ ἐνδύσωνται εἰς τὸν πολυάριθμον ἐχθρόν·
 αἱ, ἃς οὐ ἐπολέμησαν ἡρωϊκῶς ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς,
 θορυβήσαν σχεδὸν ὅλοι. Ἐπρόφθασε μετὰ ταῦτα ἰκανὴ
 βοήθεια, πλὴν εἰς μάτην, ἐπειδὴ ἔγινε παρὰ καιρόν.

Ὅσῃν χαρὰν ἐδείξαμεν, μαθόντες ὅτι ὅλος ὁ ἑλληνι-
 κὸς στόλος ἐξέπλευσεν ἐναντίον τοῦ ἐχθρικοῦ, ἄλλην
 τὴσιν καὶ μεγαλητέραν λύπην ἠσθάνθημεν, ἀκούσαν-
 τες ὅτι τὰ ἀπὸ Σπετζῶν πολεμικὰ πλοῖα παρὰ πᾶ-
 σαν προσδοκίαν ἐπέστρεψαν εἰς τὴν νήσον των. Ἡξεύ-
 ρομεν ὅτι οἱ ἀνδρεῖοι Σπετζιάται Δέλουσιν ἐκπλεύσει ἀ-
 μέσως πάλιν εἰς καταδίωξιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, καὶ
 εἰς τοῦτο καταγίνονται, ἐπειδὴ δὲν Δέλουσιν ὑποφέρει
 ποτὲ νὰ βλαφθῇ ἡ πατρίς· ἀλλ' ἂν διὰ τὸν κακὸν
 καιρὸν ἠναγκάσθησαν, ὡς λέγεται, νὰ χωρισθῶσιν ἀπὸ τὸν
 λοιπὸν στόλον, δὲν ἔπρεπε νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸν
 λιμένα τῆς νήσου των· διότι ὡς ἐμπειρότατοι ναῦται
 ἐδύναντο καὶ κατ' ἄλλον τρόπον νὰ ἀποφύγωσιν τὸν κα-
 κὸν καιρόν· καὶ ἂν διὰ παράπονα ἐπέστρεψαν, πάλιν
 δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ κάμωσι, καὶ ν' ἀφήσωσι τόσον δυνατὸν
 ἐχθρικὸν στόλον, ἐπαπειλοῦντα τὸν ὄλεθρον τῆς πατρίδος·
 διότι ἐδύναντο καὶ τὰ παράπονα των νὰ θεωρήσωσιν
 ἄλλοτε· καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι Δέ-
 λουσιν ὁμολογήσει τούτο. Ἡξεύρουσι καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι
 ὅτι ἡ ἀταξία ἐν καιρῷ πολέμου, καὶ πολέμου τοιούτου,
 ὁποῖος εἶναι ὁ ἐδικὸς μας, καὶ εἰς τοιαύτας δεινὰς πε-
 ριστάσεις, ὁποῖαι εἶναι αἱ παροῦσαι τῆς πατρίδος πε-
 ριστάσεις, εἶναι ἀμάσθημα μέγιστον. Ὁ καλὸς πατριώ-
 τῆς τότε μάλιστα δεικνύει τὸν πατριωτισμὸν του, ὅ-
 ταν τρέχῃ προθύμως ὅπου ἡ πατρίς τὸν προσκαλεῖ,
 καὶ προτιμᾷ καὶ νὰ κινδυνεύσῃ, καὶ ὅσα παράπονα ἂν
 ἔχῃ νὰ τὰ παραβλέψῃ, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ πιστῶς τὰ
 πρὸς τὴν πατρίδα χρέη του. Ἄν διὰ τὴν ἀπειθειάν μας,
 διὰ τὴν ἀταξίαν μας, διὰ τὴν ἀμέλειάν μας προξενηθῇ βλά-
 βη εἰς τὴν πατρίδα, τίς ἀφέλεια ἂν μετὰ ταῦτα δεί-
 ξωμεν εὐπειθειαν, εὐταξίαν, προθυμίαν; Τίς ἀφέλεια,
 νὰ τρέχωμεν εἰς βοήθειαν τοῦ ἐπαπειλουμένου παρὰ τοῦ
 ἐχθροῦ μέρους, ἐφ' οὗ ὁ ἐχθρὸς κατορθώσῃ τὸν ὄλε-
 θρον σκοπὸν του; Τί ἀφελήθημεν μετὰ τὴν καταστροφὴν
 τῶν Ψαρῶν ἀπὸ τὰς μετὰ ταῦτα λαμπρὰς νίκας εἰς
 τὴν θάλασσαν; Δὲν ἐτρέξαμεν εἰς βοήθειαν τῶν Ψα-
 ρῶν ὅταν ἔπρεπεν ὁ ἐχθρὸς κατάρθωσιν τὸν σκοπὸν του·
 τὰ Ψαρὰ ἐχάθησαν καὶ ἐχάθησαν πρὸς μεγίστην βλά-
 βην καὶ τοῦ ναυτικοῦ μας καὶ ὅλης τῆς πατρίδος·
 διὰ τὴν ἀμέλειάν μας ἐκινδύνευσε τὸ Μεσολόγγιον τὸν
 περασμένον Ἰούλιον, καὶ ἡμπορεῖ πάλιν νὰ κινδυνεύ-
 ῃ. Διὰ τὴν ἀμέλειάν μας ἐδράβησαν τόσα ἄλλα μέρη.

Ἄλλ' ὦ Ἕλληνες, νησιῶται καὶ ἡπειρώται! Ἡ μεγί-
 στη ἀρετὴ τοῦ πολίτου εἶναι, νὰ πειθῇται εἰς τοὺς
 νόμους τῆς πατρίδος του, νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς προ-
 σταγὰς τῆς διοικήσεώς του, καὶ νὰ ἐκπληροῖ ἀκρι-
 βῶς τὰ χρέη του· ἂν ἀπειθῇ εἰς τοὺς νόμους, ἂν παρα-
 κούῃ εἰς τὰς προσταγὰς τῆς διοικήσεως, καὶ παραβαίνῃ
 τὰ χρέη του, τότε εἶναι κακὸς πολίτης, εἶναι ἐχθρὸς
 τῆς πατρίδος. Τώρα μάλιστα παρ' ἄλλοτε εἶναι χρεῖα
 νὰ δείξωμεν τὰς ἀρετὰς ταύτας. Τώρα πρέπει νὰ ἀφῇ-
 σωμεν ὅλα τὰ πρὸς ἀλλήλους πάθη, καὶ ἐν μόνον πά-
 θος κοινὸν νὰ ἔχωμεν ὅλοι, τὸ μῖσος κατὰ τοῦ τυράννου.
 Τώρα εἶναι καιρὸς νὰ παραιτήσωμεν ὅλα τὰ παράπονα, νὰ
 παραιτήσωμεν ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις, ὅταν ὁ ἐχθρὸς μᾶς
 ἐπαπειλῇ. Καιρὸν νὰ κριθῶμεν, καὶ νὰ λάβωμεν τὰ δίκαια,
 ὅποιοι νομίζει ὅτι ἀδικήθη, ἔχομεν, ἀλλὰ καιρὸν νὰ ἐ-
 λευθερωθῶμεν δὲν ἔχομεν, ἂν, ἀσχολούμενοι εἰς ἐξισα-
 σμὸν τῶν ἰδιαιτέρων συμφερόντων, ἀμελήσωμεν τὸ κοι-
 νὸν πάντων συμφέρον, τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος.

Ἕλληνες! ἐνθυμηθῆτε εἰς πόσον δεινὸν ἀγῶνα εὐρι-
 σκόμεθα. Ἐνθυμηθῆτε, με ποῖον θηρίον παλαίωμεν· θη-
 ρίον, πλεον αἰμοδόρον καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν τίγριν, καὶ
 ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὕαιναν· ζητεῖ νὰ μᾶς καταπῇ, ζητεῖ
 νὰ μᾶς κατασπαράξῃ, ἂν δὲν προφθᾶσωμεν νὰ τοῦ κόψω-
 μεν τὴν κεφαλὴν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ αἰμοδόρου τούτου θη-
 ρίου δὲν κόπτεται εἰ μὴ διὰ τῆς κοινῆς ὅλων συνδρομῆς,
 καὶ συνδρομῆς δυνατῆς.

Ἐνθυμηθῆτε, Ἕλληνες, ὅτι ἂν χάσωμεν τὴν πα-
 τρίδα, ἐχάσαμεν τὸ πᾶν. Ἐνθυμηθῆτε προσέτι καὶ ὅτι,
 ἂν, ὃ μὴ γένετι! χαθῶμεν, δὲν ἔχομεν νὰ βλασφημῶμεν
 ἄλλον τινὰ εἰ μὴ ἐαυτούς. Μόνοι μας ἐκινήθημεν ἐναν-
 τίον τοῦ σκληροτάτου τυράννου μας, ἐπειδὴ δὲν ἡμπο-
 ρίσαμεν πλέον νὰ ὑποφέρωμεν τὸν βαρύτατον ζυγόν, τὸν
 ὁποῖον ἐπέθεσεν ὁ βάρβαρος εἰς τὸν τράχηλόν μας· ἐπειδὴ
 δὲν ἡμπορούσαμεν πλέον νὰ ὑποφέρωμεν τὴν καταφρόνησιν
 τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν πίστεως, τὴν προσωπικὴν ἀτι-
 μίαν, τὴν ἀδικὸν στέρησιν τῶν ὑπαρχόντων μας, τὴν ἀ-
 δικωτάτην τέλος στέρησιν καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς. Μόνοι
 μας ἐκινήθημεν εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον ἀγῶνα, καὶ τὰ
 κινήσαντα ἡμᾶς εἰς τοῦτον δίκαια ἦσαν καὶ εἶναι τό-
 σον μεγάλα, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ μας, ἂν ἦσαν
 ἄθροισμα καὶ ἔχι ἀνθρωπόμορφα θηρία, ἔπρεπε νὰ αἰ-
 σθανθῶσιν.

Ἄν ἐγκαταλείφθημεν ἕως τώρα ἀπὸ τὰς χριστιανικὰς
 δυνάμεις, τούτο προέρχεται ἐκ τούτου, ὅτι ἐκάστη αὐ-
 τῶν κυττάζει τὸ ἴδιον ἐαυτῆς συμφέρον, καὶ ὅταν δὲν
 ἐλπίζει νὰ κερδήσῃ τι, ἀδιαφορεῖ περὶ τοῦ συμφέρον-
 τος τοῦ πλησίον. Ἄν ὑποφέρωσιν οἱ χριστιανοὶ νὰ βλέ-
 πωσιν μὲ ἀδιαφορίαν τὸν πόλεμον τοῦ Χριστοῦ κατὰ
 τοῦ Μωαμέτου, τὸν πόλεμον τοῦ λυτρωτοῦ τοῦ κόσμου
 κατὰ τοῦ λαοπλάνου, τὸν πόλεμον τοῦ Σταυροῦ κατὰ
 τῆς ἡμισελήνου, ἡ πολιτικὴ τοὺς ὑποχρεώνει εἰς τοῦτο·
 ἡ πολιτικὴ, ἥτις ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ θρησκείαν, καὶ
 κατὰ δυστυχίαν δὲν γνωρίζει· ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ φι-
 λανθρωπίαν, καὶ κατὰ δυστυχίαν δὲν γνωρίζει.

Μόνοι λοιπὸν ἐκινήθημεν εἰς τὸν πόλεμον· μόνοι ἐγκα-

ταίφθημεν ἕως τώρα· μόνοι πρέπει καὶ νὰ τελειώ-
σωμεν τὸ ἔργον· καὶ ὅσα δεινότερα κακὰ πάθωμεν, τό-
σο περισσότερον θέλομεν δοξασθῇ.

Ἀλλ' ἄς πειθώμεθα εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος·
ἄς μὴ ἀπειθώμεν εἰς τὰς προσταγὰς τῆς διοικήσεως·
ἄς εκπληρώμεν τὰ χρεὴ μας ἀκριβῶς· ἄς ἀφήσωμεν
τὰ ἐπάρατα πρὸς ἀλλήλους πάθη· ἄς καταφρονήσω-
μεν τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα διὰ τὸ κοινὸν τῆς πα-
τρίδος συμφέρον· ἄς τρέχωμεν προθύμως καὶ χωρὶς τι-
νῆς ἀντιλογίας ὅπου μᾶς προσκαλεῖ ἡ πατρίς· ἄς μὴ
προσάλωμεν γυμνότητα, ὅταν προσταζώμεθα νὰ ὑπά-
γωμεν εἰς τὸν πόλεμον· ἄς μὴ προφασίζώμεθα παντε-
λῆ στέρησιν, ὅταν ἦναι μεγίστη τῆς πατρίδος ἀνάγ-
κη· ἄς μὴ ζητῶμεν πληρωμὴν, ὅταν ἡ πατρίς δὲν
ἔχῃ νὰ μᾶς πληρώσῃ· ἄς μὴ ζητῶμεν στρατηγίας
καὶ ἀντιστρατηγίας, ὅταν ἡ πατρίς ἔχῃ χρεῖαν στρα-
τιωτῶν· καὶ τότε ἄς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι νικῶμεν, ὅτι
ἐλευθερούμεθα, ὅτι ἀποκτῶμεν πατρίδα· ἔχομεν σύμμα-
χον τὸν ἄκρον τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων προστάτην,
τὸν Θεόν· αὐτὸς μᾶς ἐβοήθησεν, αὐτὸς μᾶς βοηθεῖ,
καὶ δὲν μᾶς ἐγκαταλιμπάνει, ἐὰν ἡμεῖς δὲν τὸν ἐγ-
καταλίπωμεν. Ἀλλὰ, σὺν Ἀθηνᾷ, καὶ χεῖρα δεῖ
κινεῖν. Ἄς στοχασθῶμεν λοιπὸν καλά.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Λονδίνου.

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος "Ἡλιος (Sun) τῇ 13 Σεπτ.

Λέγεται, καὶ ὁ λόγος αὐτὸς φαίνεται πολλὰ ἀξιό-
πιστος, ὅτι ὁ Ῥωσικὸς Πρόξενος καὶ ἐν ἄλλο μέ-
λος τῆς Ῥωσικῆς Πρεσβείας ὑπῆγαν κατὰ πρωτὴν
φορὰν τὴν περασμένην Κυριακὴν εἰς χαιρετισμὸν τῆς
ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς τῆς ἐλληνικῆς Διοικήσεως, λέγον-
τες ὅτι πολιτικαὶ περιστάσεις τοὺς ἐμπόδισαν ἀπὸ
τοῦ νὰ τοὺς ἐπισκεφθῶσι προτῆτερον, καὶ ὅτι ἐπειδὴ
ἔλειψαν πλέον κάποια ἐμπόδια, ἦτον ἐλπίζόμενον ἡ
αὐτὴ τῆς Πετροπόλεως νὰ φανῇ εἰς τὸ ἐξῆς εὐνοϊ-
κῇ πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος NEW TIMES τῇ 26 Σεπτ.

"Ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐπεκαλέσθησαν τὴν ὑπεράσπισιν τῆς
Ἀγγλίας, τοῦτο ἐγνωστοποιήθη εἰς τὴν Κωνσταντινού-
πολιν, καὶ τὸ Διδάνι, καθὼς φαίνεται, σκέπτεται ὁ-
λοένα περὶ τούτου. Δὲν ἤμποροῦμεν νὰ εἰκάζωμεν τὴν
ἐκδοσιν τῶν περὶ τούτου σκέψεων τοῦ Διδανίου, οὔτε
ἤμποροῦμεν εὐκόλως νὰ γνωμοδοτήσωμεν περὶ τοῦ τρόπου,
καὶ ὅν μέλλει νὰ πολιτευθῇ ἡ Διοίκησις μας εἰς τοιαύτην
περίστασιν, βέβαιοι ὅμως εἴμεθα ὅτι ἡ Ἀγγλία θέ-
λει πολιτευθῇ, καθὼς τὸ ἀπαιτεῖ ἡ φιλανθρωπία καὶ τὸ
ἐθνικὸν χρέος τοῦ χριστιανισμοῦ.

Ἀπὸ Κερκύρας.

Ἡ ἐν Κερκύρᾳ ἐκδιδόμενη ἐφημερίς τῶν ἡνωμένων

ἐπαρχιῶν τῶν Ἰονίων νήσων ἀπὸ 5 Νοεμβρίου Ε. Ν.
περιέχει τὰ ἀκόλουθα:

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις μαθάνομεν ὅτι ἔφθασεν
εἰς Νεάπολιν τὴν 29 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἡ φρε-
γάτα τῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος Θέτις μετὰ ὅλα τὰ πράγ-
ματα τοῦ πρέσβους τῆς Α. Μ., τοῦ Κυρίου Στραδφορτ
Κάννιγγ, μεταβαίνοντος εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὅτι
ὁ πρέσβυς ἔκαμνε τὸ ταξιδιὸν του διὰ ξηρᾶς, καὶ ἐπρο-
σμένετο εἰς Νεάπολιν ὅσον τάχιστα, ἵνα ἐξακολουθήσῃ
τὸ ταξιδιὸν του ἐπ' αὐτῆς τῆς φρεγάτας κατ' εὐθείαν εἰς
τὰς Ἰονίους νήσους.

Περὶ τῆς Ἰονίου ἀκαδημίας.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς τῆς Κερκύρας ἀπὸ 5 Νοεμβρίου
περιέχει καὶ τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον:

"Κατὰ τὴν 1 τοῦ Νοεμβρίου Ε. Ν. ἐγένετο ἐν με-
γάλῃ πομπῇ, κατὰ τὴν συνήθειαν, ἡ ἀνοίξις τῆς
Ἰονίου ἀκαδημίας τὸ τρίτον ἤδη ἔτος.

Κατὰ τὴν 10 ὥραν τὸ πρωὶ ὁ ἄρχων τῆς ἀκαδη-
μίας, ἐνδοξότατος Κόμης Γυίλφορντ, συνοδευόμενος πα-
ρὰ τῶν προφεσσόρων καὶ τῶν μαθητῶν ὑπῆγεν ἐν παρα-
τάξει εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας, τῆς Σπη-
λαιοτίσεως λεγομένης, ἵνα ἐπικαλεσθῶσι τὴν βόήθειαν
τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τούτου καὶ ἐπωφελοῦς
καταστήματος. Ἀφ' οὗ δὲ ἐτελείωσεν ἡ εἰς τοῦτο ἀνα-
φερομένη δέησις, ἐσυνάχθησαν ὅλοι εἰς τὴν μεγάλην
τῆς ἀκαδημίας σάλλαν· καὶ ἀφ' οὗ ἔλαθεν ἕκαστος
τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τόπον, ὁ ἔφορος τῆς ἀκαδημίας,
Κύριος Ἰωάννης Καραντηνός, ἐρώτησε τὸν ἄρχοντα, ἂν ἐγ-
κρίνῃ νὰ δεχθῇ μετὰ τοὺς αὐτοὺς βαθμοὺς τοὺς τρεῖς ἐσχά-
τως διαρισθέντας προφέσσοντας, καὶ ἤδη ἐστεφανωμένους
ὡς δόκτορας εἰς ἄλλας ἀκαδημίας. Μετὰ δὲ τὴν συγκα-
τάξεσιν αὐτοῦ, ἐπαρουσιάσθησαν ἔπειτα ἕκαστος αὐτῶν
κατὰ τάξιν εἰς τὸν ἄρχοντα ὑπὸ τοῦ Δς. Κυρίου Κ.
Ἀσωπίου, ῥήτορος τῆς ἀκαδημίας, καὶ ἐγνωρίσθησαν
ὡς προφέσσοντες, ὁ μὲν Κύριος Πασχάλης Καρούσος
τῶν Νομικῶν, ὁ δὲ Κύριος Γεώργιος Θηριανός τῆς Ἀνα-
τομίας, καὶ ὁ Κύριος Γαητάνος Γρασσέτης τῆς Λα-
τινικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας, ἀφ' οὗ πρότερον πα-
ρέστησε καὶ ἐπαύεσεν ὁ ῥήθεις Κ. Ἀσώπιος τὰ προ-
τεγήματα καὶ τὰς ἀρετὰς ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν εἰς τρεῖς
ἰδιαιτέρους λόγους, ἐν ᾧ τοὺς ἐπαρουσίαζε. Μετὰ δὲ
ταῦτα ἀνέγνωσεν ὁ ἔφορος ἀναφορὰν περὶ τῶν Λαγκα-
στριανῶν σχολείων, τῶν κατ' ἐπιταγὴν τῆς διοικήσεως
συσταθέντων εἰς τὰς νήσους ὑπὸ τοῦ Δς. Κυρίου Ἀθανα-
σίου Πολίτου, προφέσσοντος τῆς Χημικῆς, καὶ ἐπι-
στάτου τῶν σχολείων αὐτῶν, καὶ ἀπέδειξε πόσον θαυ-
μασίως ἐπέδωκαν οἱ εἰς ταῦτα φοιτῶντες νέοι· ἀνέφερε
δὲ ἐν ταῦτῳ καὶ τὰς εὐτυχεῖς προόδους τῶν μαθητῶν
τῆς ἀκαδημίας, ὡς ἐδείχθη ἐκ τῶν ἐξετάσεων τῶν γε-
νομένων κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ παρελθόντος
Σεπτεμβρίου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν γενομένων κατὰ τὴν
18 τοῦ Ὀκτωβρίου ὑπὸ τῆς ἐπίτηδες συσταθείσης ἐ-

τροπῆς. Ἄρ' οὖν δὲ ἐτελείωσεν ἡ ἀναφορὰ αὕτη, ὁ αὐτὸς ἔφορος, ἔπειτα ὁ ῥήτωρ, καὶ τελευαῖον ὁ ἄρ-
ων ἀπήγγειλαν ἕκαστος λόγον εἰς τὴν περίστασιν
ταύτην ἀνάλογον, καὶ οὕτως διελύθη ἡ συνέλευσις με-
τὰ πολλῶν χειροκροτήσεων καὶ εὐφημιῶν παρὰ τῶν
πολυαριθμῶν θεατῶν καὶ ἀκροατῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν,
τόσον ἐντοπίων ὅσον καὶ ἀλλοδαπῶν, οἱ ὅποιοι ἐσυνά-
χθησαν, νὰ θεωρήσωσι τὴν λαμπρὰν ταύτην τελετὴν. „
Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τῆς ἐφημερίδος.

Ἡ δὲ Ἴονιος ἀκαδημία, περὶ τῆς ὁποίας ὁ λόγος,
ἄνοιξε τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1823 ἔτος κατ' ἀρχὰς τοῦ
Νοεμβρίου, καὶ ἀνοίγει ἤδη τὸ τρίτον. Τὰ εἰς αὐτὴν
διδασκόμενα μαθήματα διαρκοῦσιν ἑπτὰ μῆνας, τοὺς
δὲ λοιποὺς πέντε εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ χρόνου εἶναι
παύσις μαθημάτων. Πρὸ δέκα ἤδη χρόνων ἀνέλαβε
τὴν φροντίδα τῆς συστάσεως τῆς ἀκαδημίας αὐτῆς
ὁ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς πολλὰ ἐκτὸς αὐ-
τῆς μέρη γνωστὸς Κόμης Γυίλφορντ, καὶ ἔκτοτε δὲν
ἔπαυσεν ἀσχολούμενος εἰς τοῦτο μετὰ πολλοῦ ζήλου.
Εἰς τὴν σύστασιν αὐτῆς ἀπάντησε πολλότατα ἐμπό-
δια, καὶ ὅποιος ἄλλος ἂν ἦτον ἔπρεπε νὰ ἀποκάμῃ
καὶ νὰ παραιτηθῇ· ἀλλ' ὁ ἐνδοξότατος Κόμης Γυίλφορντ,
σκοπὸν ἔχων πάντοτε νὰ ὠφελῇ τὴν ἀνθρωπότητα, προ-
έβλεπον τὸ ἐκ τῆς συστάσεως ἑνὸς τοιούτου καταστή-
ματος ἐλπίζομενον μέγα ὄφελος, δὲν ἐδειλίασε παντελῶς,
καὶ μόνῃ ἢ μεγάλῃ αὐτοῦ ὑπομονῇ καὶ ἐπιμονῇ ἤμ-
πόρεσε νὰ ὑπερνικήσῃ τὰ ἐμπόδια ἐκεῖνα, καὶ νὰ τε-
λειώσῃ τὸ ἔργον. Ἐσχάτως δὲ εὗρηκε καὶ τὸν ἐξοχώ-
τατον μέγαν ἀρμοστήν, Κύριον Φ. Ἀδάμ, καὶ τὸν
ἐψηλότατον τῆς Βουλῆς πρᾶεδρον, Κύριον Μαρίνον Βείαν,
προθύμως εἰς τοῦτο συνεργούς.

Ὁ ἐνδοξότατος Κόμης Γυίλφορντ ἐξώδευσεν, ἀφ' ὅ-
ταν ἔκαμε τὴν γενναίαν ἀπόφασιν νὰ ἀναλάβῃ τὴν
φροντίδα ταύτην, πολλότατα χρήματα εἰς πολλοὺς
διδασκάλους· πρὸς τελειοποίησιν αὐτῶν εἰς τὰ ὅποια
ἔμελλεν ἕκαστος νὰ διδάξῃ μαθήματα, καὶ ἐξ-
οδεύει τὴν σήμερον εἰς πολλοὺς ἐνδεεῖς μαθητὰς, τοὺς
ὁποίους ἀγαπᾷ καὶ περιποιεῖται ὡς πατὴρ φιλόστορ-
γος, καθὼς καὶ ὅλους τοὺς εἰς τὴν ἀκαδημίαν φοιτῶν-
τας νέους. Ἡ βιβλιοθήκη τῆς ἀκαδημίας ἐσυστάθη,
καὶ πλουτίζεται καθ' ἑκάστην ἐξ ἰδίων αὐτοῦ χρημά-
των, καὶ δὲν φεῖδεται αὐτῶν ὁ γενναῖος οὗτος ἀνὴρ
εἰς πᾶν ὅ,τι ἀποδλέπει τὴν τελειοποίησιν τῆς ἀκα-
δημίας. Ὡν δὲ καὶ εἰς ἄκρον εὐσεβείας, ἀγαπᾷ νὰ
ἰδῇ τὸ ἱερατεῖον τῶν ἑπτὰ νήσων πεπαιδευμένον καὶ
κάσμιον, καὶ εἰς ἐπίτευξιν τοῦ ἀξιωματικοῦ σκοποῦ
τούτου ἐπρόβαλεν εἰς τὴν διοίκησιν σχέδιον περὶ τού-
του, κατὰ τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ διοικήσῃς νὰ προσ-
καλέσῃ ἀφ' ἑκάστης νήσου καὶ νὰ τρέφῃ ἀπὸ τοῦ κοι-
νοῦ ταμείου νέους ἀναγνώττας, οἱ ὅποιοι, διδασκόμε-
νοι καὶ παιδευόμενοι πρότερον καλῶς, καὶ μάλιστα
τὴν ἐκκλησιαστικὴν κυριωτέρως παιδεῖαν, νὰ ἐμδαίνω-
σιν ἔπειτα εἰς τὸ ἱερατεῖον, καὶ νὰ προτιμῶνται τῶν

ἄλλων· ὥστε ἡ Ἐπτάνησος συμπολιτεία διὰ τῆς ἐ-
πιμελείας τοῦ ἐνδοξοτάτου Κόμης Γυίλφορντ, καὶ
τῆς πατρικῆς τῆς διοικήσεως κηδεμονίας θέλει ἀπο-
κτήσει εἰς διάστημα ὀλίγων χρόνων πεπαιδευμένον,
χρηστόθητες καὶ σεβάσμιον ἱερατεῖον.

Ἡ Ἴονιος ἀκαδημία, ὡς νεοσύστατος, εἶναι ἀκό-
μη ἀτελής, καὶ οὔτε ἤμποροῦσε νὰ κατασταθῇ ἐξ ἀρ-
χῆς ἐντελής, διὰ τὴν μεγάλην ἔλλειψιν καὶ τῶν δι-
δασκάλων καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκασιῶν πλὴν ἀφ' οὗ
αἱ πρῶται καὶ μεγάλαι δυσκολίαι εἰς τὴν σύστασιν
αὐτῆς ὑπερνικήθησαν, τὰ λοιπὰ εἶναι εὐκόλα εἰς τὸ
ἐξῆς. Γνωρίζοντες δὲ ἐκ πείρας, ὅτι τὸ πρῶτιστον
καὶ κύριον συστατικὸν τῶν τοιούτων μεγάλων καταστη-
μάτων εἶναι οἱ κατὰ πάντα λόγον καλοὶ, ἄξιοι, ἐπι-
μελεῖς καὶ εὐνόητοι διδάσκαλοι, εὐχόμεθα εἰλικρι-
νῶς, νὰ δώσῃ μεγάλην προσοχὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν
διδασκάλων τῆς νεοσύστατου Ἰονίου ἀκαδημίας ὁ ἐνδο-
ξότατος αὐτῆς ἄρχων, καὶ πεπειθότες εἰς τὰς πολ-
λὰς αὐτοῦ καὶ βαθείας γνώσεις καὶ πείρας δὲν ἀμ-
φιβάλλομεν ὅτι καὶ ἐφρόντισε περὶ τούτου. Ἡξεύροντες
προσέτι ὅτι βάσις τῶν ἀκαδημιῶν εἶναι τὰ προπαι-
δευτικὰ σχολεῖα, τὰ ὅποια ἄλλως παρ' ἄλλοις ὀνομά-
ζονται, ὡς Λύκεια, Γυμνάσια κ. τ. τ., καλῶς ὀργα-
νισμένα καὶ διοικούμενα, εὐχόμεθα ἐκ ψυχῆς ν' ἀκού-
σωμεν συνιστάμενα τοιαῦτα εἰς τὰς μεγαλητέρας τῶν
λάχιστον τῶν ἑπτὰ νήσων· καὶ ἂν τοῦτο γενῇ, τότε
ἡ Ἴονιος ἀκαδημία θέλει ἔχει πρόντι καὶ πολλοὺς καὶ
καλοὺς μαθητὰς, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ὠφέλεια θέλει εἶναι
μεγάλη. Εἰς τὰς ἀκαδημίας μεταβαίνουσιν οἱ νέοι κα-
λῶς προδιδαχθέντες καὶ προπαιδευθέντες, ἵνα τελειο-
ποιηθῶσι καὶ στεφανωθῶσι, καὶ ὅχι ἀδίδακτοι καὶ
ἀπαιδευτοί, ἢ κακῶς καὶ ἀτελῶς.

Εὐχόμεθα τέλος, νὰ δείξωσι καὶ οἱ κάτοικοι τῶν ἑ-
πτὰ νήσων τὴν αὐτὴν ἐκείνην φιλοτιμίαν καὶ προθυμίαν,
τὴν ὁποῖαν ἔδειξε καὶ δεικνύει καὶ ὁ ἐνδοξότατος Κόμης
Γυίλφορντ εἰς σύστασιν, στερέωσιν καὶ καλὴν τῆς ἀ-
καδημίας πρόδοον. Ἡ ἀκαδημία ἐσυστάθη κατὰ πρῶ-
τον λόγον ὑπὲρ αὐτῶν. Ἐν ὅσῳ δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὰς
νήσους αὐτῶν τοιοῦτον κατάστημα, δίκαιον εἶχον νὰ
τρέχωσιν εἰς ξένας ἀκαδημίας· ἀλλ' ἂν κάμωσι τοῦτο
καὶ μετὰ τὴν σύστασιν ἀκαδημίας εἰς τὸν τόπον τῶν,
ἀδικοῦσιν ἑαυτούς. Ἀς ἐνθυμηθῶσιν ἔπειτα ὅτι εἶναι
Ἕλληνες, καὶ εἰς ἐλληνικὴν μόνον ἀκαδημίαν δύνανται
νὰ παιδευθῶσιν ἐλληνικῶς.

Εἶδησις.

Ὁ εἰς τὴν ἐλευθερίαν ὕμνος τοῦ Κυρίου Διονυσίου
Σολωμοῦ εἶναι καὶ εἰς τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν μεταφρα-
σμένος, πλὴν πεζῶς· καὶ ἡ ἰταλικὴ μετάφρασις εἶ-
ναι τυπωμένη ὁμοῦ μετὰ τὸ πρῶτότυπον.